

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.479 van 29 juni 2000
in de zaak A. 63.720/VII-13.192.**

In zake : de n.v. B.P. BELGIUM,
rechtsgeding hervat door :
de n.v. AUTOCENTER,
rechtsgeding hervat door :
de n.v. KUWAIT PETROLEUM (BELGIUM),
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. SENELLE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpensesteenweg 110, bus 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat n.v. B.P. BELGIUM op 5 mei 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "het Besluit van de Minister Vice-President van de Vlaamse regering en Vlaamse Minister van Leefmilieu en Huisvesting (van 28/2/1995) houdende uitspraak over het beroep aangetekend tegen de beslissing nr. 44021/5B/A/1/VDB/SM van 08 september 1994 van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende weigering van de vergunning aan de N.V. BP BELGIUM, Haven 1053, Nieuwe Weg 1 te 2070 Zwijndrecht, om een tankstation gelegen te 9000 Gent, De Pintelaan 254, te exploiteren";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verzoekschrift tot hervatting van het geding door de n.v. AUTOCENTER van 14 oktober 1998;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 29 juni 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gezien het verzoekschrift tot hervatting van het geding door de n.v. KUWAIT PETROLEUM (BELGIUM) van 16 september 1999;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 mei 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. SENELLE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat M. BRUGGEMAN die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De partijen betwisten niet dat op 2 april 1965 aan de verzoekende partij een vergunning werd verleend tot de exploitatie van een brandstoffenverdeelstation gelegen te De Pintelaan 254, 9000 Gent.

De termijn voor deze vergunning verstreek op 2 april 1995.

Deze vergunning omvatte :

- * een autogarage en herstelwerkplaats;
- * vier ondergrondse houders bestemd voor de opslag van motorbrandstoffen (24.000 liter benzine, 3.000 liter petroleum en 12.000 liter gasolie) en 3.000 liter smeerolie en vet in vaten en dozen te stapelen;
- * een luchtcompressor en electromotoren van 1 tot 10 kW.

1.2. Op 19 april 1994 dient de verzoekende partij een vergunningsaanvraag in bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen tot het verder exploiteren en het uitbreiden van het benzineverkoop-punt.

Er wordt een hervergunning voor de bestaande inrichting gevraagd, alsmede een regularisatie van de vijfde tank.

Op 8 september 1994 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen deze aanvraag.

Zij baseerde zich hiervoor op de ligging van het tankstation onder de bovenverdieping van een gebouw, de verkeersproblematiek, de aanwezigheid van een betaalautomaat, ontploffings- en brandrisico, de lozing van verontreinigd water en de nooit vergunde houder van 12.000 liter benzine (nieuwe inrichting en enkelwandig, waardoor niet te vergunnen).

1.3. De verzoekende partij gaat hiertegen in beroep bij de Vlaamse regering op 10 oktober 1994.

1.4. Volgende adviezen worden ingewonnen :

- * OVAM : deze instantie verklaart zich ter zake onbevoegd;
- * de Vlaamse Milieumaatschappij : gunstig advies;
- * AROHM : principieel gunstig advies;
- * AMINAL : ongunstig advies;
- * de gewestelijke milieuvergunningscommissie : stelt voor het beroep ongegrond te verklaren.

1.5. Op 28 februari 1995 beslist de minister het beroep ongegrond te verklaren.

Het bestreden besluit is als volgt gemotiveerd :

"Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat onderhavige aanvraag en beroep betrekking heeft op enerzijds het hernieuwen van een vergunning voor een bestaand benzinestation dat vergund is tot 02 april 1995 en anderzijds de regularisatie van een ondergrondse houder van 12.000 l benzine;

Overwegende dat alle houders bij het vervallen van de vergunning 30 jaar oud zijn; dat dit evenwel niet automatisch betekent dat de houders niet meer geschikt zijn voor verder gebruik; dat dit trouwens wordt aangetoond door de recent uitgevoerde drukproeven; dat in elk geval de vervanging van de benzinehouders niet meer aan de orde komt, gezien nieuwe houders niet rechtstreeks of onrechtstreeks onder een gebouw mogen worden geplaatst omwille van veiligheidsaspecten (ontploffingsgevaar);

Overwegende dat zowel de vulmonden van de vulleidingen voor de tankwagen en de verdeelpompen voor de voertuigen zich onder de bovenverdieping van het gebouw bevinden;

Overwegende dat de verdere exploitatie van een benzinestation met onvoldoende laad- of tankcapaciteit en gelegen onder een bovenverdieping van een gebouw een te groot risico voor brand en ontploffing inhoudt;

Overwegende dat bovendien het station voorzien is van een betaalautomaat hetgeen als een extra-risicofactor kan worden beschouwd (geen toezicht, ongedisciplineerd gedrag van cliënteel); dat één verdeelpomp wordt gebruikt door voertuigen welke op het voetpad plaatsnemen;

Overwegende dat op de hoek van de Galglaan en de De Pintelaan 2 zebrapaden liggen; dat verkeers-technisch het naastliggend benzinestation door het op- en afrijdend verkeer een gevaarrisico inhoudt voor de voetgangers;

Overwegende dat de inrichting zich op de hoek van een druk bereden kruispunt bevindt; dat de onmiddellijke omgeving zeer dicht bebouwd is en een gemengd karakter heeft van handel, woningen en dienstverlening; dat op verkeerstechnisch vlak het niet verantwoord is dit tankstation gelegen op een druk bereden kruispunt in een dichtbewoonde omgeving nog verder te exploiteren;

Overwegende dat door een betaalautomaat ook 's avonds en 's nachts kan worden getankt; dat voor een dichtbewoonde buurt geluidshinder zeker 's nachts afkomstig van het tankstation reëel is;

Overwegende dat het lozen van ander dan normaal huisafvalwater niet is aangevraagd; dat de tank-verliezen en verontreinigd hemelwater en/of reinigingswater worden geloosd in de openbare riolering zonder behandeling in een olie- en benzineafscheider;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, zelfs mits naleving van de op te leggen milieuvergunningsvoorwaarden, niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat de aanspraken aangehaald door de beroepsindiener als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- wegens het te grote risico voor brand en ontploffing is de verdere exploitatie van een benzinestation met onvoldoende laad- of tank-capaciteit, gelegen onder een bovenverdieping van een gebouw, niet toelaatbaar;
- op verkeerstechnisch vlak is het onverantwoord dit benzinestation gelegen op een druk bereden kruispunt in een dichtbewoonde omgeving nog verder te exploiteren;
- geluids- en geurhinder zijn reëel;
- wegens het ontbreken van een olie- en benzine-afscheider is het risico op grond- en water-verontreiniging reëel";

2. De gegrondheid van het beroep

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat zij dat middel als volgt adstrueert :

"Dat aan verzoekster een hervergunning werd geweigerd om een tankstation, gelegen te 9000 Gent, De Pintelaan, 254, verder te exploiteren.

DOORDAT de Minister in zijn overweging de hervergunning niet toe te kennen o.m. stelt :

'Dat de verdere exploitatie van het benzinestation met onvoldoende laad- of tankcapaciteit en gelegen onder een bovenverdieping van een gebouw een te groot risico voor brand en ontploffing inhoudt (niettegenstaande de Minister erkent in zijn besluit dat aangetoond wordt dat alle houders door de recent uitgevoerde drukproeven nog steeds geschikt zijn)'.
Dat de Minister aldus stelt dat er een te groot risico voor brand en ontploffing aanwezig is ingevolge de ligging onder een bovenverdieping en dat er onvoldoende laad- of tankcapaciteit is.

En dat 'bovendien het station is voorzien van een betaalautomaat hetgeen als een extra risico faktor kan worden beschouwd ...' en dat 'op de hoek van de Galglaan en De Pintelaan 2 zebrapaden liggen; dat (het) verkeerstechnisch het naastliggend benzinestation door het op- en afrijdend verkeer een gevaarrisico inhoudt voor de voetgangers'.

Dat de Minister verder in zijn besluit overweegt dat op verkeertechnisch vlak het niet verantwoord is dit tankstation, gelegen op een druk bereden kruispunt in een dichtbewoonde omgeving, nog verder te exploiteren.

Dat ingevolge de geplaatste betaalautomaat -waar dan ook 's avonds en 's nachts kan worden getankt- dit voor een dichtbewoonde buurt geluidshinder met zich meebrengt.

En dat 'wegens het ontbreken van een olie- en benzineafscheider het risico op grond- en waterverontreiniging reëel is'.

DOORDAT de Minister evenwel uit het oog verliest dat de ligging van het benzinestation gesitueerd is onder een bovenverdieping van een gebouw doch slechts bestaande uit 1 appartement alwaar het de uitbaters zijn van het tankstation zelf die het appartement bewonen.

DOORDAT het BURMAH-station gelegen aan de Martelaarslaan in Gent -zijnde een benzinestation klasse 2- eveneens gelegen is onder een appartementsgebouw met verschillende bouwlagen alsmede op een hoek.

DOORDAT het ARAL-benzinestation gelegen aan de Sint-Amandsstraat te Gent eveneens onder een appartementsgebouw gelegen is en 100% onbemand.

Dat aldus dit benzinestation uitgebaat wordt zonder aanwezigheid van een uitbater en enkel functioneert op basis van automatische betalings-systemen.

DOORDAT het SECA-station gelegen aan de Keizer Karelstraat in Gent eveneens gelegen is op een kruispunt.

DOORDAT al deze voornoemde stations zich in een analoge situatie bevinden als het station in kwestie van verzoekster.

DOORDAT het BP-station gelegen te Nevele, Guido Gezellelaan, 1 (klasse 2 inrichting COUSSEMENT NV Autobedrijf), gelegen op een kruispunt en met 1 bouwlaag voor partikuliere bewoning hervergund werd ingevolge het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen op 8 augustus 1994.

Dat niettemin voornoemde stations een hervergunning hebben bekomen.

Terwijl aan verzoekster, niettegenstaande de gelijkaardige situatie, niettemin, de hervergunning werd geweigerd.

TERWIJL aldus de overheid door het verlenen van een hervergunning aan de nabijgelegen exploitanten een onrechtmatig voordeel toekent aan deze andere benzine-exploitanten (gevestigd in de nabijheid van het benzine-station van verzoekster), minstens verzoekster door haar hervergunning te weigeren een schending ondergaat, gelet op hogervermelde, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het bestreden besluit gesteund werd op diverse motieven van uiteenlopende aard, dat de verzoekende partij evenwel slechts rekening houdt met enkele van deze motieven, dat het passend voorkomt een overzicht te geven van de motieven zoals vermeld in de aanhef van het bestreden besluit, te weten :

"De verdere exploitatie houdt een te groot risico in voor brand en ontploffing, gezien het benzine-station een onvoldoende laad- en tankcapaciteit heeft en gezien zowel de vulmonden van de vulleidingen als de verdeelpompen voor de voertuigen zich onder de bovenverdieping van het gebouw bevinden.

Eén verdeelpomp wordt gebruikt door voertuigen welke op het voetpad dienen plaats te nemen.

Er bestaat een gevaarrisico voor de voetgangers door op- en afrijdend verkeer, gezien er zich onmiddellijk naast het station 2 zebrapaden bevinden.

Er bestaan verkeerstechnische bezwaren gezien de inrichting zich op de hoek van een druk bereden kruispunt bevindt en de onmiddellijke omgeving zeer dicht bebouwd is en een gemengd karakter heeft van handel, woningen en dienstverlening.

Door de aanwezigheid van een betaalautomaat wordt ook 's avonds en 's nachts getankt met de nodige geluidshinder voor de omwonenden tot gevolg. Het feit dat het tankstation onbemand is, kan ook als een bijkomende risicofactor beschouwd worden.

De tankverliezen evenals het verontreinigd hemel- en/of reinigingswater worden geloosd in de openbare riolering zonder behandeling in een olie- en benzine-afscheider, zodat er een reëel gevaar bestaat op bodem- en waterverontreiniging. Ook de geurhinder is reëel";

dat op grond van deze motieven de minister uiteindelijk -geheel terecht- tot de conclusie is gekomen dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de grond- en oppervlaktewateren, op de natuur en op de mens veroorzaakt door de inrichting of de uitbreiding ervan - zelfs mits het naleven van de gepaste vergunningsvoorwaarden- niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, dat de verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot de opsomming van vier tankstations waarvoor wel een vergunning werd verstrekt, dat, zoals gezegd, hierbij slechts in beperkte mate wordt ingegaan op de verschillende motieven uit het bestreden besluit, terwijl het bestreden besluit werd genomen op basis van de samenloop van de verschillende motieven, dat tevens door de verzoekende partij wordt voorbijgegaan aan enkele fundamentele principes die bij het verlenen van milieuvergunningen van wezenlijk belang zijn, dat de vergunningverlenende overheid terzake over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt om uitspraak te doen over de haar voorgelegde milieuvergunningsaanvragen, dat de overheid zal dienen over te gaan tot een evaluatie van alle mogelijke risico's, teneinde te kunnen nagaan

of deze tot een aanvaardbaar risico kunnen worden beperkt, eventueel mits de naleving van bepaalde vergunningsvoorwaarden, dat de risico's steeds zullen worden beoordeeld in het licht van de plaatselijke omstandigheden, eigen aan het concrete geval, dat na een dergelijke afweging te hebben gemaakt de overheid tot de bevinding kwam dat een uitbreiding van de inrichting een aantal onverantwoorde risico's zal teweegbrengen en dat dit afdoende werd gemotiveerd, dat de verwijzing door de verzoekende partij naar andere tankstations dan ook moet worden afgedaan als irrelevant, dat kan worden verwezen naar 's Raads vaststaande rechtspraak waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat het in de Grondwet vastgelegde gelijkheidsbeginsel met zich meebrengt dat al wie in een gelijke situatie verkeert op dezelfde wijze moet worden behandeld, dat weliswaar personen die zich in eenzelfde situatie bevinden aan een verschillende behandeling kunnen worden onderworpen voor zover de criteria voor dit verschil objectief zijn en het verschil in behandeling gerechtvaardigd is in het licht van het doel dat rechtsgeldig wordt nagestreefd, dat gelet op de diversiteit van de motieven die de vergunningverlenende overheid terzake gegeven heeft voor haar bestreden besluit, uit niets blijkt dat het hier om gelijkaardige situaties gaat, dat er dan ook geen sprake kan zijn van een schending van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel; dat zij er nog aan toevoegt dat één van de criteria die steeds in ogenschouw wordt genomen het risico is op de mogelijke verontreinigende effecten van de exploitatie op de bodem en het grond- en/of het oppervlaktewater, dat in casu werd vastgesteld dat tankverliezen en verontreinigd water geloosd worden in de openbare riolering zonder behandeling in een olie- en benzineafscheider, dat er dan ook terecht werd geoordeeld dat er een reëel risico bestond op grond- en waterverontreiniging, dat de beoordeling hiervan doet besluiten dat de vergunningsaanvraag specifiek en concreet werd beoordeeld door de overheid, wat zij dient

te doen bij elke milieuvergunningsaanvraag, dat deze vaststelling op zich reeds voldoende was om tot weigering van de milieuvergunning te besluiten, daar de andere genoemde tankstations in de vergelijking allen over een olie- en benzineafscheider beschikken, dat alleen dit motief reeds een voldoende grondslag biedt voor de weigering van de milieuvergunning, dat rekening houdend met de omstandigheden en met de ruime discretionaire bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid niet kan worden gesteld dat het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel is geschonden, dat er immers terecht kan worden geoordeeld dat de exploitatie van de inrichting tot onaanvaardbare risico's kan leiden;

2.1.3. Overwegende dat de verzoekende partij repliceert dat bij de opgesomde en hervergunde tankstations eveneens een beslissing werd genomen op basis van een samenloop van alle vermelde motieven, waarbij de feitelijke situatie identiek of quasi identiek is aan het tankstation van de verzoekende partij, dat de grief dat de vergunningsaanvrager in casu geen gelijke behandeling kreeg in vergelijking met de opgesomde tankstations, blijkt uit wat volgt :

"(a) Risico van brand en ontploffing

Evenals voor verzoekster houdt een verdere exploitatie van de andere benzinestations een even groot risico in van brand en ontploffing -zo hier sprake kan zijn van een te groot risico-.

Het risico brand en ontploffing werd bij de wel hervergunde stations niet weerhouden alhoewel hier appartementen zich in meerdere bouwlagen boven het verkooppunt (station) bevinden (i.t.t. met het kwestieus BP-station).

Tegenpartij toont trouwens niet aan dat het benzinestation een onvoldoende laad- of tankcapaciteit heeft, noch dat de vulmonden van de vulleidingen als de verdeelpompen voor de voertuigen welke zich onder de bovenverdieping van een gebouw bevinden niet voldoende beveiligd zouden zijn en een risico op zich inhouden (vgl. SECA-station -zie infra).

(b) Eén van de verdeelpompen wordt gebruikt door voertuigen welke op het voetpad dienen plaats te nemen

Ook bij de andere stations -zoals blijkt uit bijgevoegde foto's- dienen de voertuigen soms plaats te nemen op het voetpad wanneer alle verdeelpompen in gebruik zijn (zie ook (f) infra, het opleggen van bijzondere maatregelen).

(c) Er bestaat een gevaarrisico voor de voetgangers door op en afrijdend verkeer, gezien er zich onmiddellijk naast het station 2 zebrapaden bevinden

Bij bijna alle andere benzinestations bevinden zich eveneens zebrapaden en bestaat er hetzelfde gevaar en risico -voor zover dit zou bestaan- voor de voetgangers door op en afrijdend verkeer.

Ter illustratie kan verwezen worden naar het tankstation SECA gelegen aan de Keizer Karelstraat 152 te Gent waarvoor een milieuvergunning werd afgeleverd door het college van burgemeester en schepenen van Gent (Dit benzinestation is evenmin geschikt om een tankwagen op het terrein van de inrichting te laten kunnen staan).

In dit geval heeft de adviesverlenende instantie ook gewezen op de mogelijkheid van ernstige verkeershinder alsmede het niet voldoen van de ondergrondse benzinehouder aan de minimale veiligheidsafstanden ten opzichte van percelen van derden. De milieuvergunnende overheid heeft alhier echter de moeite genomen om ter plaatse af te stappen en haar oordeel te baseren op feitelijke elementen :

'Overwegende dat bij onderzoek ter plaatse werd vastgesteld dat er geen verkeershinder wordt veroorzaakt door het op- en afrijden van auto's; dat de bevoorrading meestal tussen 7 uur en 7.30 uur gebeurt zodat mogelijke verkeershinder veroorzaakt door tankwagens tot een minimum beperkt wordt'.

Dit SECA-station laat evenmin materieel toe dat grote tankwagens op de verkooppiste kunnen rijden. De overheid heeft hier niettemin zelf een oplossing voorgesteld en het vervolgens aan de vergunninghouder overgelaten om die oplossing te aanvaarden :

'Overwegende dat de mogelijkheid bestaat om het servicestation te bevoorraden met kleine vrachtwagens, waarvan de tank en de aansluitstukken op een vloeistofdichte losplaats op het eigen terrein staan ...'.

Tevens bepaalt de overheid in artikel 4 van diezelfde vergunning als bijzondere voorwaarde de volgende verplichting :

'Het servicestation moet worden bevoorrad met kleine vrachtwagens waarvan de tank en de aansluitstukken op een vloeistofdichte losplaats op het eigen terrein staan ...'.

De vergunningverlenende overheid had ook in casu dergelijke oplossing kunnen voorstellen.

Er dient opgemerkt te worden dat in casu Stedenbouw dienaangaande positief geadviseerd heeft.

Tegenpartij motiveert evenwel niet noch doet zij opgave van ongevallen die te wijten zouden zijn aan de ligging van het kwestieus station.

Tegenpartij erkent dit zelfs wanneer zij op pagina 5 van haar memorie van antwoord stelt dat :

'... dat deze risico's en effecten steeds zullen worden beoordeeld in het licht van de specifieke en plaatselijke omstandigheden eigen aan het concrete individuele voorliggende geval'.

Er dient opgemerkt te worden dat de vergunningverlenende overheid zelfs niet de moeite heeft genomen om te bewijzen dat er specifieke en plaatselijke omstandigheden zijn eigen aan het concrete geval die aantonen dat er wel degelijk risico bestaat (sic !).

De overige stations die wel hervergund werden zijn eveneens gelegen aan een kruispunt of onder een appartementsgebouw.

(d) Er bestaan verkeerstechnische bezwaren gezien de inrichting zich op de hoek van een druk bereden kruispunt bevindt en de onmiddellijke omgeving zéér dicht bebouwd is en een gemengd karakter heeft van handel, woning en dienstverlening.

Evenals bij de andere benzinestations welke reeds hoger werden vermeld blijkt dat deze stations ingeplant zijn in een dicht bebouwd gebied, net zoals het BP-verkooppunt.

De verkeerstechnische bezwaren werden supra reeds weerlegd.

Ook andere stations bevinden zich op een hoek van een druk bereden kruispunt (zie foto's).

(e) Door de aanwezigheid van betaalautomaten wordt ook 's avonds en 's nachts getankt met de nodige geluidshinder voor de omwonenden tot gevolg. Het feit dat het tankstation onbemand is, kan ook als een bijkomend risico faktor beschouwd worden.

Ook de andere kwestieuze tankstations waar de hervergunning wel wordt toegestaan zijn uitgerust met betaalkaarttoestellen.

Gezien hun identieke situatie qua situering in een dicht bebouwd gebied kan de vraag gesteld worden waarom voor deze stations geen bezwaren werden geuit m.b.t. geluidshinder voor het uitrusten met betaalkaarttoestellen waar deze geluidshinder wel aanwezig zou zijn bij het BP-tankstation.

Daarenboven wordt benadrukt dat het kwestieus station niet onbemand is zoals blijkt uit het feitenrelaas uiteengezet in het verzoekschrift tot nietigverklaring.

Voor zover als nodig kan daarenboven opgemerkt worden dat het college van burgemeester en schepenen van Gent aan ARAL BELGIË NV op 14 september 1993 eveneens een vergunning heeft afgeleverd waar evenwel sprake is van een onbemand station.

(f) De tankverliezen evenals het verontreinigd hemel- en/of reinigingswater worden geloosd in de openbare riolering zonder behandeling in een olie- en benzineafscheider, zodat er een reëel gevaar bestaat op bodem- en waterverontreiniging. Ook de geurhinder is reëel.

De vergunningverlenende overheid gaat hier manifest voorbij aan het gegeven dat verzoekster steeds bereid is geweest dergelijke afscheider te plaatsen (conform het beroep ingesteld tegen de weigering tot hervergunning door de Bestendige Deputatie).

Niets belet de vergunningverlenende overheid -tegenpartij- bij de hervergunning een bijzondere vergunningsvoorwaarde te stellen in haar vergunningsbesluit, houdende de plaatsing van een olie en benzineafscheider.

Verzoekster verwijst hiervoor naar de milieuvergunning verleend aan KUWAIT PETROLEUM NV waar in artikel 3 duidelijk gesteld wordt dat uiterlijk 1 maand na het verlenen van de vergunning het primair afvalwatercircuit moet voorzien zijn van een koolwaterstoffenafscheider alsmede een olie/benzineafscheider voor de regen-afvalwater afkomstig van de pompen (zie eveneens het SECA-vergunningsbesluit).

Opgemerkt weze dat de vergunningverlenende overheid eveneens om andere eventuele problemen te vermijden middels de bijzondere voorwaarden in haar milieuvergunning kunnen bepalen dat verzoekster de nodige voorzieningen diende te treffen ten einde, bv. te vermijden dat wagens zich nog op het voetpad zouden plaatsen voor de bevoorrading (zie supra)";

dat zij nog betoogt dat uit het hogervermelde blijkt dat de vergunningverlenende overheid weliswaar met discretionaire bevoegdheid ten onrechte tot het besluit is gekomen dat de uitbreiding van de inrichting een aantal onaanvaardbare risico's zal teweegbrengen hetgeen geenszins bewezen is, dat er dient benadrukt te worden dat de verwijzingen naar andere tankstations niet irrelevant is, dat de door de verwerende partij aangehaalde stelling niet kan worden bijgetreden, dat, immers, alle voornoemde tankstations zich in eenzelfde situatie bevonden wanneer zij om een hervergunning hebben gevraagd, dat de verschillende behandeling van de verzoekende partij met deze van andere benzinestations

laakbaar is gezien de criteria van dit verschil vermeld in het weigeringsbesluit niet objectief zijn en geenszins het verschil in behandeling rechtvaardigen, dat er aldus wel degelijk sprake is van een schending van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, dat dit des te meer kan aangetoond worden aan de hand van criteria welke de verwerende partij aanhaalt in haar memorie van antwoord, dat zij desbetreffend nogmaals verwijst naar de bijzondere vergunningsvoorwaarde bij het KUWAIT-tankstation waar de aanvrager een maand de tijd kreeg om een olie- en benzineafscheider te installeren, dat het dan ook manifest onjuist is het betoog van de verwerende partij dat de minister terecht oordeelde dat wegens het ontbreken van dergelijke installatie de vergunning niet kan worden verleend;

2.1.4. Overwegende dat wordt vastgesteld dat de inrichting waarvoor de in het geding zijnde vergunningsaanvraag werd ingediend een inrichting van klasse 1 betreft, terwijl blijkens de bijlagen gevoegd bij de memorie van wederantwoord de tankstations waarvoor een vergunning werd verkregen en die door de verzoekende partij in haar argumentatie werden betrokken, alle inrichtingen van klasse 2 betreffen; dat de bevoegdheid om een klasse 1 dan wel een klasse 2 vergunning af te leveren bij verschillende overheden berust; dat in concreto wordt vastgesteld dat alle voornoemde klasse 2-vergunningen werden verleend door het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent, terwijl de onderhavige beslissing werd genomen door de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting; dat bijaldien kan worden vermeld dat bij beslissing van 29 juni 1995 de verzoekende partij zelf vanwege evengenoemd college een vergunning klasse 2 heeft verkregen; dat dienvolgens de verwerende partij op grond van de voorgelegde vergunningen niet kan worden aangewreven het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel te hebben geschonden; dat het middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; dat zij doet gelden dat evengenoemde wetsartikelen niet werden geëerbiedigd daar de overheid nalaat de voorstellen van de verzoekende partij in overweging te nemen noch daarvoor enige motivatie geeft en daar ook niet wordt gemotiveerd waarom haar de vergunning wordt geweigerd terwijl aan "de hierboven aangehaalde exploitanten van de respectievelijke benzinestations de hervergunning wel wordt toegekend"; dat zij van oordeel is dat de minister zich op verkeerde overwegingen beroept om zijn besluit te motiveren; dat zij verwijst naar volgende bezwaren die zij "ten overvloede" in haar beroepschrift had aangevoerd :

"In de eerste plaats dient te worden gewezen op artikel 506, § 1 en 514, § 1, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1992. Krachtens deze artikelen zijn de afstand en verbodsregels alsmede bepalingen betreffende konstruktie en installatie wijze van de houders niet van toepassing op bestaande ondergrondse houders. Bestaande houders in de zin van VLAREM II zijn houders die op datum van de inwerkingtreding van VLAREM II, t.t.z. 1 januari 1993, vergund waren. In casu waren de houders van respectievelijk 24.000 liters benzine, 3.000 liters petroleum en 12.000 liters gasolie in 4 ondergrondse reservaties reeds vergund ingevolge de beslissing van de Bestendige Deputatie van 2 april 1965.

Bijgevolg kan thans niet worden gesteld dat de huidige ligging van het station (nl. onder een bovenverdieping van een gebouw) in strijd is met artikel 499, § 2, van VLAREM II. Door de toepassing van artikel 506, § 1, VLAREM II te weigeren en toepassing te maken van artikel 499, § 2 (verbod P1 en P2 produkten op te slaan inhouden (sic) die zich rechtstreeks of onrechtstreeks onder een gebouw bevinden) wordt de VLAREM II-reglementering niet gerespekteerd. Dat verbodsbepalingen en bepalingen inzake de konstruktie niet van toepassing zijn (op) per 1 januari 1993 vergunde inrichtingen kan ook gesteld worden ten aanzien van het bezwaar tegen het

feit dat de tankwagens niet op het terrein van de inrichting gestationeerd worden. Nergens uit de tekst van VLAREM II blijkt dat een hervergunning een onmiddellijke aanpassing aan de VLAREM II konstruktienormen impliceert";

dat zij ook aanvoert dat de minister in zijn besluit nooit haar bezwaren aangaande de verkeerstechnische aspecten heeft weerlegd, dat hij evenmin antwoordt op het feit dat er zich nog nooit ongevallen hebben voorgedaan die te wijten zijn aan de ligging van het tankstation of de standplaats van de bevoorradingswagen op de openbare weg, dat overigens de geponeerde parkeeroverlast trouwens meer te maken zou hebben met de nabijheid van een ziekenhuis dan met het tankstation, dat de minister evenmin vermeldt waarom andere klasse 2-tankstations wel werden hervergund en het tankstation van de verzoekende partij niet; dat zij beklemtoont dat onder de thans onwettig verklaarde Vlarem II-regelgeving het perfect mogelijk was stations onder gebouwen te hervergunnen, dat deze regelgeving enkel verbood het rechtstreeks of onrechtstreeks plaatsen van houders onder gebouwen, dat de afstandsregels en verbodsregels niet van toepassing waren op de bestaande houders, wat in casu het geval was, dat dit eveneens het geval is in de in voorbereiding zijnde Vlarem II-regelgeving; dat de verzoekende partij nog aanklaagt dat in de bestreden beslissing geen motivering vermeld is die betrekking heeft op de verkeersonveilige situatie en dat er evenmin wordt verwezen naar enige studie daaromtrent, dat de minister bovendien verkeerd motiveert waar hij stelt dat geen tankwagens op de verkooppiste kunnen rijden daar kleinere tankwagens perfect op de verkooppiste kunnen geparkeerd worden en dat de minister eveneens verkeerd motiveert waar hij stelt dat de bevoorradingplaats zich niet in open lucht bevindt, dat, immers, de voorkant, dit is de bevoorradingplaats, wel degelijk open is;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat dit tweede middel neerkomt op een

herhaling van hetgeen reeds in het eerste middel werd uiteengezet zodat zij in de eerste plaats verwijst naar haar verweer terzake en dat, zoals daar werd aangetoond, het bestreden besluit op afdoende en pertinent feitelijke en juridische motieven berust; dat zij betoogt dat aan de uitdrukkelijke motiveringsplicht is voldaan aangezien het bestreden besluit de aan de voorafgaande adviezen ontleende motieven duidelijk opsomt; dat door de verzoekende partij slechts op enkele van de vele motieven die aan de basis van het bestreden besluit liggen wordt ingegaan, dat er nog voldoende overblijven om de bestreden beslissing afdoende te motiveren; dat "voor zoveel als nodig" zij nog als volgt ingaat op hetgeen wordt aangevoerd in het tweede middel :

"2.4.1. Naar luid van verzoekende partij motiveert de Minister verkeerdelijk dat geen tankwagens op de verkooppiste kunnen rijden. Hiertegenover stelt verzoekende partij dat 'de kleinere tankwagens perfect onder het gebouw kunnen geparkeerd worden'. Uit deze bewoordingen blijkt onbetwistbaar dat verzoekende partij erkent dat de grotere tankwagens niet op de verkooppiste kunnen plaatsnemen, zodat de argumentatie in de aanhef van het bestreden Besluit dient te worden bijgetreden. Hierin wordt immers gewezen op een laad- of tankcapaciteit die onvoldoende is, zeker voor wat betreft de grotere tankwagens die het station aandoen.

2.4.2. Verder raakt de bewering, als zou de Minister gesteld hebben dat de bevoorradingsplaats zich niet in open lucht bevindt, kant noch wal. Zulks werd nergens in de bestreden beslissing vastgesteld. Er werd enkel gesteld dat de vulmonden en de verdeelpompen gelegen zijn onder de bovenverdieping van het gebouw.

2.4.3. Daarenboven laat de Minister -volgens verzoekster- na te motiveren waarom door andere benzinestations wel een hervergunning werd bekomen. Hoger werd reeds aangeduid dat zulks niet tot de opdracht van de vergunningverlenende overheid kan behoren.

In het kader van de haar toegekende ruime discretionaire bevoegdheden heeft de vergunningverlenende overheid enkel tot taak na te gaan of voldaan is aan een aantal criteria en normen teneinde te kunnen vaststellen of de exploitatie van de inrichting geen aanleiding zou kunnen geven tot onaanvaardbare risico's en nadelige effecten voor mens en milieu.

Zulks gebeurt aan de hand van een in concreto beoordeling rekening houdend met de plaatselijke omstandigheden en specifieke gegevens eigen aan de betrokken exploitatie.

2.4.4. Tot slot werd in de bestreden beslissing uiteraard niet ingegaan op de in het beroepsschrift aangehaalde wetgeving. Op het moment dat de Ministeriële beslissing werd genomen was het VLAREM II-besluit inmiddels buiten toepassing verklaard door Uw Raad en was de definitieve onwettig-verklaring nakend";

2.2.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord gedeeltelijk herhaalt wat zij in het verzoekschrift heeft aangevoerd; dat zij benadrukt dat haar voorstel om een afscheider te plaatsen niet in overweging werd genomen, dat zij er tevens nog op wijst dat de verdediging van de verwerende partij aangaande Vlarem II geen steek houdt, dat de bevoorrading eveneens voldoende is bij gebruik van kleine tankwagens en dat de verwijzing naar de onmogelijkheid om grotere wagens op de verkooppiste te laten rijden ter zake niet afdoende is als motivering;

2.2.4.1. Overwegende wat de grief betreft dat in het bestreden besluit nergens sprake is van een motivering voor de afwijzing van haar voorstel met betrekking tot de plaatsing van een olie- en benzineafscheider, dat in het bestreden besluit desbetreffend wordt overwogen :

"Overwegende dat het lozen van ander dan normaal huisafvalwater niet is aangevraagd; dat de tankverliezen en verontreinigd hemelwater en/of reinigingswater worden geloosd in de openbare riolering zonder behandeling in een olie- en benzineafscheider";

dat de verzoekende partij niet betwist dat geen vergunning werd aangevraagd voor het lozen van ander dan normaal huisafvalwater zodat de vergunningverlenende overheid daarvoor geen vergunning kon verlenen; dat aangezien de voorwaarde inzake de olie- en benzine-afscheider betrekking heeft op het lozen van ander dan normaal huisafvalwater de beroepsinstantie niet kon ingaan op het voorstel om een olie- en benzineafscheider te plaatsen; dat uit evengeciteerde motivering de verzoekende partij kon opmaken waarom op haar voorstel niet werd ingegaan;

2.2.4.2. Overwegende wat de niet-motivering van de beweerde ongelijke behandeling met andere naburige tankstations betreft, dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht niet vereist dat de stedenbouwkundige en milieutechnische merites van andere inrichtingen mede in de beoordeling en motivering worden betrokken;

2.2.4.3. Overwegende wat het verkeerstechnisch aspect betreft, dat van de in beroep uitspraak doende overheid niet kan worden verlangd dat zij een gevaarlijke of hinderlijke verkeerssituatie bewijst aan de hand van een lijst met ongevallen of van een verkeersstudie; dat de verzoekende partij niet betwist dat "op de hoek van de Galglaan en de De Pintelaan 2 zebrapaden liggen", dat aldaar het benzinestation is gevestigd, "dat de inrichting zich op de hoek van een druk bereden kruispunt bevindt; dat de onmiddellijke omgeving zeer dicht bebouwd is ..."; dat die feitelijkheden als correct moeten worden aangemerkt; dat de conclusie van de verwerende partij dat gelet op die elementen de exploitatie van de inrichting op verkeerstechnisch vlak op bezwaren stuit niet als kennelijk onredelijk kan worden bestempeld; dat de bewering dat zich in de nabijheid van de inrichting geen ongevallen hebben voorgedaan, nog niet betekent dat op verkeerstechnisch

vlak zich geen problemen kunnen stellen; dat de desbetreffende motivering afdoende is;

2.2.4.4. Overwegende dat de grief dat de minister verkeerd motiveert waar hij stelt dat geen tankwagens op de verkooppiste kunnen rijden en dat de bevoorradingsplaats zich niet in open lucht bevindt feitelijke grondslag mist, daar deze motieven enkel in de in eerste aanleg genomen beslissing voorkomen en niet werden overgenomen in het bestreden besluit; dat de verzoekende partij in haar laatste memorie ten onrechte doet gelden dat aangezien in het dictum van het bestreden besluit wordt gesteld dat het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 8 september 1994 "... wordt bevestigd", meteen ook de motivering van het besluit van de bestendige deputatie wordt bevestigd; dat het bestreden besluit duidelijk een eigen motivering bevat die niet volledig overeenstemt met de motieven van de in eerste aanleg genomen beslissing; dat met de zinsnede "dat de beslissing ... wordt bevestigd" duidelijk wordt bedoeld dat het dictum -en enkel het dictum- van het in eerste aanleg genomen besluit wordt bevestigd;

2.2.4.5. Overwegende, wat de in het beroepsschrift aangevoerde argumentatie, gestoeld op het vernietigde Vlarem II betreft, dat aangezien de door de verzoekende partij aangehaalde bepalingen uit dat reglement door de overheid niet werden gehanteerd als verbodsregels, de verwerende partij op die niet-relevante argumenten niet diende in te gaan;

Overwegende dat het tweede middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni tweeduizend, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. LAVRYSEN,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.